

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА НОРМАЛЬНОЇ ТА ПАТОЛОГІЧНОЇ ФІЗІОЛОГІЇ**

**IV науково-практична конференція
студентів та молодих вчених з міжнародною участю**

**«ВІД ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ ПАТОФІЗІОЛОГІЇ
ДО ДОСЯГНЕНЬ СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ І ФАРМАЦІЇ»**

**19 травня 2022 р.
ХАРКІВ – Україна**

(менше 45 пг/мл) та суттєве зниження закладки антральних фолікулів (сумарно до чотирьох фолікулів в обох яєчниках). Через три місяця після проведення інтракортикальної ін'єкції аутоплазми, збагаченої тромбоцитами, при ультразвуковому дослідженні органів малого тазу на третій день менструального циклу, у дев'яти пацієток було зафіксовано збільшення закладки антральних фолікулів у кількості до 3-5 у кожному яєчнику, значне зниження базального рівня ФСГ до 7-8 мМЕ/мл та підвищення рівня інгібіна В до 52 пг/мл, у чотирьох жінок було зафіксоване незначне підвищення рівня АМГ до 1.3-1.5 нг/мл. У трьох жінок показники маркерів оваріального резерву залишились без значних змін.

Таким чином, у ході проведеного дослідження була виявлена позитивна динаміка показників оваріального резерву після застосування інтракортикальних ін'єкцій аутоплазми, збагаченої тромбоцитами у жінок з ендокринним фактором безпліддя, про що свідчить зниження базального рівня ФСГ, підвищення рівня інгібіну В, незначне підвищення рівня АМГ та збільшення закладки антральних фолікулів.

Висновок. Інтракортикальні ін'єкції аутоплазми, збагаченої тромбоцитами мають значущий вплив на відновлення репродуктивної функції у жінок з ендокринним фактором безпліддя.

Ключові слова. плазмотерапія, ендокринний фактор безпліддя, оваріальний резерв, PRP-терапія, репродуктологія

УДОСКОНАЛЕННЯ ДОПОЛОГОВОЇ ПІДГОТОВКИ ВАГІТНИХ З ЦУКРОВИМ ДІАБЕТОМ

Тертишник Д. Ю., Овчаренко О. Б.

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна
tertyshnyk.d@gmail.com

Вступ. Чисельними дослідженнями доведено, що вагітність для жінок з цукровим діабетом (ЦД) є періодом підвищеного ризику ускладнень як для матері так і для дитини, зокрема, прееклампсії, плацентарної дисфункції, передчасних пологів, дистресу плода. Приблизно половина вагітностей у жінок з ЦД ускладнюється макросомією, діабетичною фетопатією, що призводить до пологового травматизму, асфіксії новонародженого. Тому пошук патогенетично обґрунтованих підходів до розродження вагітних з цукровим діабетом залишається актуальною проблемою сучасного акушерства.

Метою роботи стало удосконалення допологової підготовки у вагітних з плацентарною дисфункцією, обумовлену цукровим діабетом.

Матеріали та методи. Обстежено 37 вагітних з ЦД (основна група) та 20 жінок, які не мали екстрагенітальної патології (контрольна група). Всі жінки були обстежені в умовах Харківського регіонального перинатального центра, для діагностики плацентарної дисфункції (ПД) вагітним проведено ультразвукове дослідження з доплерометрією судин фетоплацентарного комплексу. Для уточнення особливостей патогенезу ПД у вагітних з ЦД проведено дослідження процесів еритроптозу за допомогою методу проточної цитометрії з використанням анексіну V, який було мічено флуорохромом флуоросцеїнізотіоціонатом (FITC Annexin V, Becton Dickinson, США). Цей метод дозволяє ідентифікувати молекули фосфатидилсерину у зовнішньому шарі мембрани еритроцитів, транслокація яких назовні спостерігається при еритроптозі. Оцінювали відсоток анексіну V-позитивних клітин та значення середньої інтенсивності флуоресценції FITC в еритроцитах. Дослідження виконано в умовах НДІ експериментальної медицини при ХНМУ. Також визначали рівень фосфатидилхоліну (ФХ) в крові вагітних за допомогою хроматографічного методу на денситометрі Shimadzu CS-9000. В залежності від методу підготовки до пологів вагітні були розподілені на наступні групи: першу групу склали 20 жінок, яким для підготовки до пологів використовували традиційне піхове введення простагландину ПГЕ2 (дінопростон); другу групу – 17 жінок, яким застосовано комплексний метод: піхове введення ПГЕ2 поєднували з в/в введенням розчину фосфатидилхоліну (ліпін). Статистичний аналіз був виконаний з використанням програми Statistica-6.0.

Результати дослідження та їх обговорення. Вік обстежених вагітних коливався від 18 до 47 років, середній вік вагітних з цукровим діабетом – $27,4 \pm 4,8$ років, контрольної групи – $25,2 \pm 4,9$ років.

У жінок з ЦД було статистично значуще збільшення кількості позитивного анексіну V, тобто фосфатидилсерин-відбиваючих еритроцитичних циркулюючих еритроцитів ($p < 0,001$), і анексіну V-FITC в еритроцитах ($p < 0,001$) порівняно із групою контролю. Більше того, ці пацієнтки мали вищі

значення флуоресценції дихлорфлуоресцеїну ($p < 0,0001$) порівняно з контрольною групою, що вказувало на гіперпродукцію активованих форм кисню (АФК) в еритроцитах.

Порівняно зі спектрами флуоресценції зонда O1O в еритроцитах групи контролю у пацієток із ЦД спостерігаються помітні зміни у спектрах флуоресценції зонда. Такі зміни спектрів відображаються значним статистично значущим зменшенням відношення інтенсивності флуоресценції IT/IN. Такі зміни вказують на більш високу гідратацію області, де знаходиться зонд. Крім того, можна відзначити, що короткохвильове зрушення (4 нм) максимуму флуоресценції фототаутомера у разі ЦД є додатковим свідченням згаданого збільшення гідратації області розташування зонда різниця у співвідношенні IT/IN між вагітними з ЦД (1.32 ± 0.07) та контрольною групою (1.48 ± 0.11) була статистично значущою ($p < 0,001$), що свідчить про вплив ЦД на стан мембран еритроцитів.

Проведені дослідження із застосуванням проточної цитометрії продемонстрували, що в групі з плацентарною дисфункцією, обумовленою ЦД, які отримали традиційне лікування, показники ериптозу вірогідно не змінюються ($p > 0,05$). В той же час було виявлено вірогідне зниження рівня ериптозу у жінок, які отримали комплексне лікування в порівнянні з контролем ($p < 0,05$). Також визначено, що АФК на 50% менше в групі вагітних після лікування з використанням ліпіном ($p < 0,05$). При вивченні показників, отриманих із застосуванням зонду O1O лейкоцити, було виявлено зростання флуоресценції зонда більше, ніж на 20%, в той же час PH7 в лейкоцитах без змін. Вивчення рівня ФХ також продемонструвало його зміни в сироватці крові після застосування ліпіну – підвищення з $37,2 \pm 1,1$ у.о. До $44,8 \pm 1,8$ у.о. при контрольних значеннях $46,5 \pm 2,1$ у.о.. Ліпін – це препарат вітчизняного виробництва, який має мембранопротекторні, антигіпоксичні та антиоксидантні властивості, завдяки яким широко застосовується в кардіології, пульмонології, хірургії, а в останні роки і в акушерстві та гінекології.

Таким чином, визначені патогенетичні особливості негативного впливу цукрового діабету на стан матері та плода, а в результаті проведеної комплексної підготовки до пологів із застосуванням ліпіну майже вдвічі знизився показник кесарського розтину, в 2,3 рази – асфіксії новонародженого.

Висновки. Показники ериптозу за даними проточної цитометрії у вагітних з ЦД вказують на зміни в ліпідному складі мембран еритроцитів, що корегує з рівнем ФХ і характеризує патогенетичні розлади у вагітних з плацентарною дисфункцією, обумовленою цукровим діабетом. Використання ліпіну в комплексній підготовці організму вагітної до пологів надає можливість патогенетично впливати на покращення стану матері та плода, зниження перинатальних ускладнень.

Ключові слова: вагітність, цукровий діабет, ериптоз, ліпін